

A szegedi vásár jól szolgálja az ipar, a kereskedelem és a fogyasztók érdekeit

(Folytatás az 1. oldalról.)

rendezik a versenyt, a vásárt, biztos, hogy minden alkalommal szebb, jobb lesz, és lehetővé teszi a látogatóknak, hogy rövid idő alatt lássanak, élményt szerezzenek, ismereteket gyűjtsenek.

A vidéki vásároknak is van nemzetközi vonzások. Milyen mértékben és milyen irányban fejleszthetők ezek a kapcsolatok?

— Most és a belátható időben nem számíthatunk arra, hogy a vidéki vásárok nemzetközi jellegű vásárok legyenek, a távoli jövőről pedig nem lehet nyilatkozni. Szeged azonban olyan szerencsés helyzetben van, hogy szinte kínál bizonyos fokú nemzetköziséget, azért, hogy három ország, még hozzá három: szocialista ország, érintkezési pontjának körzetében fekszik. A jugoszlávokkal — ahogya a vásár is tanúsítja — már intenzívek a gazdasági kapcsolatok is, és kölcsönösen sokat látogatják egymást: a Csongrád megyeiek a szabadkaiakat, s itt a vásár azt tanúsítja, hogy a szabadkaiak is a Csongrád megyeiek, szegediek. Az ötvenegynéhány jugoszláv kiállító cég nagyon komoly siker, és azt hiszem, gazdasági haszna is van, de a társadalmi érint-

kezés szempontjából sem közömbös. Gazdasági haszna az, hogy amint ezt a vásár tanúsítja: Jugoszláviából jó kereskedelmi, üzleti érdekekkel rendelkező vállalatok korszerű, jó termékekkel jelentek meg, és ennek a hatása pozitív az itteni termelésre és a kereskedelmi forrásra is. Sajnálatos, hogy Romániából a meghívás ellenére nem jöttek el, nem élnek a meghívással Temes megyéből, Temesvárról vagy más román városból. Úgy gondolom, a Szegedi Ipari Vásárnak a jövőben — remélhetően nem a távoli jövőben — szerves tartozéka lesz, hogy itt romániai, erdélyi emberek is megjelennek munkájuk termékeivel és a kulturális kapcsolat is erősödik majd. Tehát összefoglalóul azt tudom mondani, hogy a szegedi vásár bizonyos szerepet betölt a nemzetközi érintkezésben, elsősorban jugoszláv, román és magyar vonatkozásban, és kívánatos is hogy betöltse.

A Gazdasági Bizottság döntése értelmében ipari vásárt kétévénként rendez Szeged. Cél szerinti-e a közbeeső években szakosított bemutatókkal próbálkozni?

— A helyi vezetőknek kell eldönteniük, hogy ésszerű-e

más bemutatóval próbálkozni, és ez belefér-e a tervszerű költségvetés kereteibe. Ha igen, akkor természetesen hasznos, de más jelleggel, mint mondjuk ez a vásár; szakosítottabb, inkább a termelés és a kereskedelmi szféra kapcsolatának a fejlesztése céljából.

— Általában és elvileg nem lennék ez ellen, de hogy ez itt, Szegeden jól megszervezhető-e, azt én nem tudnám eldönteni. Persze mindent könnyű szervezni, ha van, aki fizeti. Réálisan kell számolni; itt a Csongrád megyei tanács, Szeged városa, meg az itteni kereskedelmi és ipari vállalatok együttes költségvetése, s ha ez elbír egy ilyen szakosított kiállítást, vagy kisebb vásárt, akkor meg lehet annak a haszna évente is, mert egyébként a propagandát is folyamatosan kell végezni. De hangsúlyozom, hogy a gazdasági lehetőségek és a gazdasági elképzelések között reális összhangot kell teremteni. Tehát döntően önértékelni kell vállalat, hiszen a kormányzatnak nem áll rendelkezésére feneketlen kincsesháza, ahonnan új meg új összegeket folyósíthatna kiállításokra, vásároknak, kultúrára és bármásra. A helyi elképzeléseket ebbe a reális keretbe illesztve kell megvalósítani.

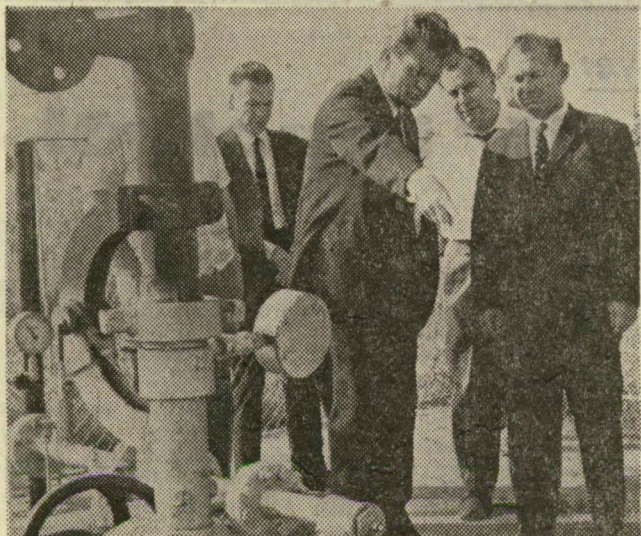
Látogatás Tarjánban és az olajmezőn

A délutáni órákban Nyers Rezső Csongrád megye és Szeged város vezetőinek társaságában a szegedi tarjáni lakónegyed építkezését és a szegedi olajmedence tervezését látogatta meg Sipo Mihály, a DÉLÉP igazgatója és Zilahy János Péter, az építkezés vezetője. A látogatás során a vendégeket, majd a volt Csillag tér helyén felépült 320-as és 321-es jelű épület tetejéről bemutató következett. A magasházról jól lehet látni nemcsak a Tarján új házait, hanem az egész várost, sőt még az olajmedence fűtőtoronyait és ezüstösen csillogó gömbtornyait.

A DÉLÉP igazgatója elmondta, hogy eddig 2900 darab lakást adtak át az új városrészben, de azt sem hallgatta el, hogy a kommunális létesítmények lassan készülnek. Nyers elvtárs megkérdezte, hogy milyen kommunális, illetve milyen középületeket adtak át eddig. Az igazgató válasza: — Iskolát, óvodát és bölcsődét, s két áruházat, amely perze ideiglenes megoldás.

A tizemeletes ház tetejéről szépen kirajzolódott az építkezés színhelye és a megkezdett házak sokasága. A hosszabb, szalagházakkal kapcsolatban Nyers Rezső az árakról érdeklődött. Sipo Mihály elmondta, hogy azok felépítése kevesebbe kerül, s megjegyezte, hogy a Tarján épületeinek változatosságát ad, hogy négyféle megoldást alkalmaznak.

Ezután a szomszédos tizemeletes házban — amelyet a jövő héten vehetnek birtokukba a lakók — bemutattak három lakást: egy másfél szobás, egy kétszobás és egy háromszobás. Nyers elvtárs elismerően szólt az építkezés minőségéről, a lakások méreteiről: — Nagyon szépek a lakások, s ilyen jól előkészített átadás előtti lakóházat még nem sokat láttam — mondta.

(Zelman Ferenc felvétele) **A 191-es olajkútjánál Nyers Rezsőnek Juratovics Aladár mutatja be a kút berendezéseinek működését**

Az olajmedence új gázüzeménél Juratovics Aladár, a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének vezetője, Somfai Attila, a Nagyalföldi Kutató- és Feltáró Üzem szegedi főgeológusa, Kovács Attila, a szegedi olajmedence pártbizottságának titkára és Zoltánfi Zoltán, a KISZ-bizottság titkára fogadta Nyers Rezsőt és a kíséretében levő vezetőket. Nyers elvtárs első kérdése mindjárt az volt, hogyan állnak a központi telep építkezéseivel. Juratovics Aladár elmondta, hogy még az idén késznek lesznek és be is költöznek az új épületekbe. Somfai Attila a szegedi medence kutatásának történetét foglalta össze, ismertette a mező geológiai vonatkozású paramétereit.

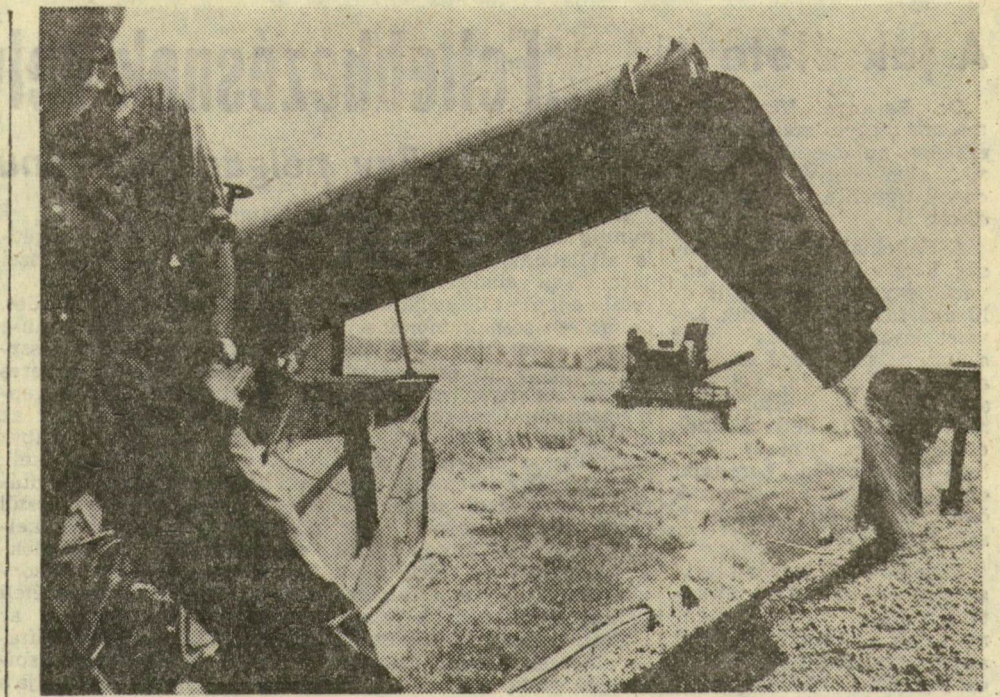
Juratovics Aladár a termelőüzem beruházásairól is tájékoztatót. Nyers Rezső részletesen érdeklődött a gázüzem munkájáról, amelyet később meg is tekintett.

Ezután az SZ-T 5-ös tankállomást mutatták be, ahol Tóth György, az állomás vezetője és az ott dolgozó szocialista brigád vezetője mondta el, hogyan élnek és dolgoznak. Nyers elvtárs szívesen eleget tett kérésüknek, elismerő szavakat írt be a brigád naplójába.

Nyers Rezső elvtárs az esti órákban utazott vissza Budapestre.

Befejeződtek az egyetemi, főiskolai felvételi vizsgák

Pénteken országsszerte befejeződtek az egyetemi, főiskolai felvételi vizsgák valamennyi — nappali, esti és levelezőtagozaton. A pályázók felvételi vizsgáját követően valamennyi felsőoktatási intézménynél összeültek, illetve összeülnek a ka-

Búzamezőkön...

Előző évek hagyományozódó előítéleteivel ne menjünk senki ide a búzamezőkre! Azelőtt — akarva-akaratlanul — ilyen megállapításokat voltunk kénytelenek tenni: jó ugyan a gabona, de — és soroljuk, hogy nincsen ékszíj a gépekhez, nincsen gumibroncs, vagy azt, hogy két láncfalpas húz ki egy sárba ragadt kombájnt. Aratás előtt az utolsó percre minden szóból élő tollforgató, akinek ehhez a szakmához köze van, hasonló kilátásokat jósolt. És most azt mondja a miniszterium, hogy az országban minden kombájnt dolgozik és három hét alatt learatják a kalászosok felét. Kedve támad a kíváncsiskodó embernek megtudni, ennek ugyan mi lehet az oka.

SZERELŐ A HÜVÖSBEN

Algyő fölött, a Farkiréten tíz kombájnt lép egymás nyomaiba a búzaföldön. Valóban dolgozik valamennyi. Mint ha el is felejtették volna, hogy ilyenkor, aratás derekán el szoktak romlani. A tarló szélén, a hűvösében lassú adagolással, kényelmesen szalonnázik egy ember. Erdemes mellé ülni, és elfogadni jóízű szalonnáját erős paprikával, mert kulcs-emberrel hozott össze a véletlen. Hadobás Antal gépszereelő rakja a kenyér mellé a szalonnafalatokat, és a dologidő kellős közepén még csak zavarba sem jön. Eszé ágában sincs gyorsabban nyelni, föligrani, vagy elszaladni. Meg is mondja nyíltan, hogy akkor keres legjobban, a tíz kombájnt húzó kezelőjével együtt, ha ő itt a hűvösön nyugodtan szalonnázhat. Ha dolgozik, nem keres. Nem a csipős paprikától, hanem a magyarázattól pislogok először, de okos szóra hamar belátom, neki van igaza.

Annyi történt ugyanis, hogy átszervezték a szerelők bérezését. Tegnap is, azelőtt is órabérben dolgoztak. Ha letelt a munkaidő, odébbálltak, ha nem telt le, akkor legtöbbször időbb, de mit tagadjuk, nem vetett lángot

kezüik között a franciakulcs. Most ezzel az ígérettel indultak aratás kezdetén: úgy kerestek, ahogy a kombájnok dolgoznak! A mechanizmus nyelvén ez anyagi ösztönzést jelent.

JUTALOM A LEG-JOBBAKNAK

Fölkapaszkodom a tíz kombájnt vezető mellé. Garai Mihály kormányozza a hatalmas masinát, feszülten figyel, mereven előrehajolva igazítja a talaj buckái szerint le vagy föl a nagy kaszáit. Most éppen víznyomott területre érünk — közel járunk a Tisza töltéséhez — és egy szobányi folton csak gaz termett. Kikerüljük szépen, de amikor a kamillavirág között néhány szál búzát vesz észre a masinista, érte megy, göliát gépevel finoman lecsipi a hegyét, hogy annyi se vesszen karba. Sokat ugyan nem beszélhetünk munka közben, mert nagy a zaj, de annyit azért megtudtam — erre voltam kíváncsi leginkább —, hogy mit csinálnak, ha mégis megáll a gép. A Garai-Kószó-páros kombájnjára kétszer romlott el, éjszaka javították, reggelre már indulhatott. A szerelők természetesen igyekeznek a javítással, az éjszakai műszak egyáltalán nem akadály. De itt van a többi gépész, szakértő szinte valamennyi, ők is segítenek, ha kell.

Az is kiderül, hogy szoros verseny van itt kibontakozóban. Háromezer forint uti a markát annak a két embernek, aki legtöbbet levág, 1500 a másodikoknak, és ezer a harmadik helyezetteknek. És végzőskor nyakkendő, előkelő vacsora, jutalmul a jó munkáért. A verseny még nyílt, és heves. Valóban igyekszik min-

denki. Jó a kiszolgálás is, messziről figyelik a vontatóvezetőket, melyik tartály teletlik, és mire kell, odasimulnak szépen a pótkocsikkal a kirakodó elé. A szervezés tehát nagyon jó. Van-e ennél jobb is?

— Van — mondja Garai Mihály. — Az ebéd a jó. Olyan finomat hoznak ide, hogy nagyon dolgozunk ugyan, de lefogyni sehogy nem tudunk.

BUMERANG — DRÓTKÖTÉLBŐL

Van a brigádban két olajos szakember is. Szabadságuk ideje alatt jöttek aratni. Az a hír járt róluk körbe-körbe, és nevetnek hozzá jóízűt — annyit csak, hogy kárörvendés azért ne legyen belőle —, az történt tehát, hogy alig álltak munkába az egyik olajkút körül, hatalmas drótkötélet fogott a búzában a kombájnt kaszálja. Rágtamarta, de a végén csak kicsorbult. Olajosok hagyták el, ők találták meg — így kerek a világ. Drótkötélből is lehet bumerang. Az aratás persze nehéz most is, Tiszta a gabona, gazt alig látni, sokkal jobb, mint tavaly, viszont jobban porzik. És azt nem lehet kikerülni, szivni kell. Sok a megdől, szelektől összeköcölt szar, birkózni kell vele.

Vége felé járnak az aratásnak a Tiszatáj Tsz-ben. A prémium is, a nyakkendő vacsora is szép ígéret, a 10-es számot viselő gépnél halom, de az igyekezethez ösztönzést ad egy szép belátás is. Most jó idő van, most kell dolgozni. Jöhet eső is, vihar is, jégeső is, ha lehet, előzzük meg. Vegyük el tőle, ami már megtermett.

Ha minden jól megy, vasárnap végeznek itt is az aratással.

Horváth Dezső

Nagy ütemben fejlődik az alumíniumipar

A Magyar Alumíniumipari Tröszt budapesti alumíniumipari üzemében megkezdte a termelést az új gépsor, amelyen hűtőházak, mezőgazdasági létesítmények, hétféle ház építéséhez alkalmas hőszigetelt alumíniumpaneleket állítanak elő. Ez a létesítmény csupán egyike, kisebb beruházása az alumíniumipari tröszt fejlesztési programjának. Az ötéves tervidőszakot ugyanis az alumíniumipar az új beruházások üzembe helyezésére, fokozottabb kihasználására és újabb létesítmények építése jegyében kezdte.

A részleteiben most terv szerint 8,3 milliárd forintot fordítanak öt év alatt az alumíniumipar fejlesztésére. Ebből az első évben, tehát még az idén 2,1 milliárd forintot használnak fel, s ugyanennyit szánnak a jövő évi programra. Jelenleg zökkenőmentesen folyik az ajkai új timföldgyár építése, amely a tervek szerint a jövő évben kezdi meg működését. Már 1972-ben 80 ezer tonna timföldet állít elő, s termelése három év alatt évi 240 ezer tonnára fut fel.